

Sydämen tuska

Tunsiin hänet jo varhaisesta lapseudesta. Hänen nimensä oli Liina. Hänen isänsä oli suuren liikkeenhoitajana ja niin ollen omlati hän itsensä jonkunmoisia porvarillisia näkökantoja. Siksi hän olisi tahtonut saada lapsestaan jonkun erikoisuuden, jonka puolesta hänellä olisi ollut tilaisuus yllpeillä. Niin ei ajatellut hänen äitinsä, sillä hän oli syntynyt ja kasvanut köyhässä kodissa. Äiti tahtoi luoda lapsensa mieleen oikein totuudenmukaisen kuvan maailmasta. Liinan vielä pienoikä ollessa antoi isä hänen leikkii raholla; hänellä oli laatikko, missä kullakin eri rahalla oli oma kolonsa. Tämän laatikon rahoineen sai Liina leikkikalukseensa. Siksi lapsi alkoi luulla, että rahaa on kaikilla ihmisillä puuttumatta ja että sitä saa hakea jostain varastosta aina uutta, kun entinen loppuu. Niinhän teki hänen isänsäkin. Hän toi suuria summia tehtaan omistajilta työmiehien palkkamaksupäivinä. Näillä raholla sai lapsi leikkiä. Kun sitten hänen äitinsä selitti, että ei kaikilla ihmisillä ole kylliksi rahaa ja että miehet saavat vaan määrätyn summan sitä, palkaksi heidän työstänsä, rupepsi lapsi ajattelemaan jotain. Hän päätti jakaa työmiehille kaikki rahat, kun ensikerran hänelle annetaan rahalaatikko leikkittäväkseen. Niin hän myös tekikin. Tietysti isä otti ne rahat pois niiltä jolle hän ne oli jakanut, vaan se katkerointi lapsen mieltä. Sitten hän tahtoi lahjoittaa kaikki vaatteensa ja lelunsa toisille lapsille, vaan sekin häneltä estettiin. Tämä taas tuotti hänelle mielihapua. Hän alkoi karttaa isäänsä, sillä hän oli tytön mielestä suuri pahantekijä, vielä sitä enemmän, kun hän usein kuuli isän solvaavan äitiä hänen entisestä köyhyystään. Tämä kaikki antoi alhetta lapselle kasvattaa vihaa sydämessään isäänsä kohtaan.

Kului vuosia. Liina tuli täysikasvuiseksi, vaan elämä kotona oli yhä vieläkin samanlaista. Liina olisi tahtonut olla mukana toisten samanikäisten tyttöjen kanssa. Heidän oman palvelustyttöjen kanssa hän myös halusi seurustella. He kuulivat työväen yhdistykseen ja myös toimivat siellä. Vaan Liinan isä oli ankara eikä laskenut. Mutta menevällä on menevän mieli. Hän oppi pettämään isäänsä. Hän aina sanoi toisin kuin ajatteli, sillä hän oli päättänyt nousta isäänsä vastaan, kostoksi siitä, kun hän altitukseksi rääkkäsi äitiä. Hän meni ja yhtyi jäseneksi työväen yhdistykseen. Siellä sai hän käyttää lainakirjastoa. Hän luki ahkerasti kaikki välilajit ja illat myöhään, joten hän oppi enemmän tuntemaan työläisten todellisen aseman ja luokkarajan rikkaiden ja köyhien välillä. Tämä lukemisen into sai hänessä vallan, hän ei enää välittänyt isän kiielloista, vaan otti julkisesti toimintaan osaa, ollen kotoa pois joka ilta. Tästä isä juhlmutui, oli kova toisillekin, vaan hän ei pelännyt. Isä antoi käskyn hänelle lähteä heti pois kotoa, vaan sitäkö hän ei totellut; hän ei voinut jättää äitiään yksin isän kanssa. Hän oli usein saanut äitinsä pelastaa isän rääkkäyksistä. Hän vain päätti olla

(Jatkoa kahdeksannella sivulla)

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyytäkää VAPAA LÄÄKKEIRJÄ — No. 5

Sinä on yli 25 v. vanha ja haluat tulla sell. tetyä. Kun myöskin täydellinen luotto suomalaisesta kotimaisesta. Mistä jokainen voi itse valita sopivan lääkkeen toimitteen, samaten myöskin lääkkeiden hinnat y. m.

Lääkkeet eivät ole patenttilätkkkeitä, vaan tod. suomalaisia valmisteita, joita Suomessa on jo käytetty muina kymmeniä vuosia.

Tämän kirjan saatte vapuusti ja pitäät sen olla jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitte, varokaan hembuunk. lääkkeitä ja hembuunk. tohtoreita.

—Lignellin Apteekki on suurin—
—Suom. Apteekkilike Yhdyskallioissa—

P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.

VAPAUDESSA.

Vankilasta vapautetun tunteita kuvaa Kansan Lehdessä seuraavasti: raavasti:

Vihdoinkin vapaudessa! Kahden pitkän, sanoinkuvaamattomista kärsimyksistä rikkaan vuoden perästä vapaudessa. Kädessä kaksi paperipalasta: toinen käy junallpusta ja toinen on passit, jonka epäjohtomukaisen sisällön tarkoituksen perille turhaan koetan päästä; etusivulla kun on määritelmä: "kansalaisluottamusta valla 15 v:ta; takasivulla kiello seurustelemasta huonomaineisten kanssa."

Mutta kuitenkin vapaudessa....

Ainoastaan se, joka on vapauden menettänyt, osaa antaa tälle sanalle oikean arvon.

Vapaudessa!

Kuinka rajusti sykkikään rintaa. Kuinka iloinen onkaan mieli. Ja kuitenkin silmä pyrkii kostumaan. Sinne jäl vielä monta rakasta kärsimystoveriä, tuonne synkeästi kirottun pttikkilanka-alkauksen sisäpuolelle. Tuntuu kuin tekisi suuren vääryyden heitä kohtaan lähtemällä pois heidän luotaan....

Mutta, vapaana....!

Yksin taas vapaana. Matkalla koitin, elämään, taisteluun, työhön vapauden hyväksi; jotta nuokin, jotka vielä ovat vapautta valla, sen saisivat....

Vapaana!

Ei ole pitkillankahakkiä silmien edessä, ei typerää kiväärimestä selän takana — toistaiseksi. Mutta, kuinka kauan? Voiko säilyttää vapautensa yhteiskunnassa, jossa vapaus on ripustettu roikkumaan pistimen kärjessä! Mutta: "ken valvojan valittaan, on valvojensa vanki. Ei oikeutta maassa saa, ken sitä ei itse hanki."

17. 4. 20

Punkki.

TEKIPÄ VIELÄ VIIMEISEN JUTKUN.

Vesilahdella haudattiin pääsiäispäivänä noin 60-vuotias Pikku Kustaaksi mainittu mäkitupalainen, joka eläessään kantoi myös professorin nimeä kalkanlaisten hassuumaisten viisastelomisiensa vuoksi. Kun sitten vainaja oli kannettu hautaan, katkesi lauta ja kantajat putosivat hautaan. Silloin sanoivat ihmiset: "Kas vaan sitä professoria, kun teki vielä viimeisen jutkun."

ERÄS KAKSIVUOTISMUISTO KEHMITÄ.

Oli huhtikuun 11 päivä keuhkilla 1918. Punaista vankeja säilytetään kaupungin poliisiputkassa. Putkan ovelle saapuu sen aikuinen poliisipäällikkö yhdessä putkan vahtimestarin kanssa. Paperilappu kädessä kutsuu poliisipäällikkö esille seuraavat neljä miestä: Jaakko Lumijärvi, Antti Foutila, Ilkka Jokela ja Juhon Paananen. Kuuluu käsky: Takit päälle, kinttaat käteen ja työhön — Vankilan eteisessä valittaa yksi vangeista, Juhon Paananen sairautaan ja pyytää saada jäällä sairastamaan, koska ei jaksaisi kävellä työpaikalle. Tällöin saakin hän "armon", mutta neljä on määrätty "märkeen" vietäväksi ja tilalle on otettava joku toinen. Poliisipäällikkö katsoo nimluetteloa ja lausuu: "otetaan tuo seuraava" ja käsky kuului: Kalle Launonen, takki päälle, kinttaat käteen ja työhön....

Viellä samana päivänä saavat vankitparat "ansaitun palkkansa" Selkäsaarassa. — Juhon Paananen pelastui ja pääsi hän viisikuukautisen vankinaolonsa jälkeen vapaaksi. — mutta Kalle Launonen teloitettiin, koska sattui olemaan "seuraava" nimluettelossa....

Koska joutuvat valkomurhaajat vastaanamaan kamalista teoista? Täpähän vathan nämätkin teloitukset jälkeen valkoisen kenraalin antaman kiellon. P. K.

PHILADELPHIA, PA.

Tällä on ollut puutyöläisten lakko jo toista viikkoa. Miehet vaativat \$1.25 tunnilta, komppaniat ovat luvanneet \$1.12½. Näyttää, että lakko hävittäisi, koska uusia äänestyksiä pannaan toimeen. Vaikka eihän nykyisin enää työläiset voita lakkojaan, sillä tämänpäivän kapitalistiluokka on niin hyvin varustautunut kaiken varalta. Elinkustannukset esim. on saatu niin korkealle, että työläisen ei auta seistä lakossa montakaan viikkoa. Tämä lakko on vaikuttanut osaston toimintaan sen verran, että on täytynyt siirtää myyjäiset aysyyyn. Ompeluseura ja myyjäiskomitea yhteisessä kokouksessaan toukok. 12 p. päättivät että ne pidettäisi lokak. 7, 8 ja 9 p:nä. Siis kolmipäiväiset.

Nyt kun ompeluseura lakkaa toiminnasta kesän ajaksi, niin pyydämme jokaista, jolla on seuran töitä, tuomaan ne toveritar M. Nurmelle, 2736 S. 8th St., eli E. Nybumille, 2637 S. Hancock St. Camdenin puolelta ne saa viedä toveritar A. Nurmelle, 1126 Carpenter St. Ompeluseuran puolesta kiitän jokaista toveritarta, joka on avustanut seuraa valmistamalla sen töitä. Ja tovereita voi kiittää siitä, kun ovat ahkerasti käyneet kokouksissa kahvia juomassa, sekin ollut avustusta, sillä mitä me oltais saatu rahallista apua näin talonrakennusaikana, ellei kahviasta. Se pieni pohjarahaa, jonka osasto luovutti syksyllä, meni heti ensimmäisiä töitä ostaissa.

Mutta suurimmat kiitokset ansaitsevat ne toverittaret jotka ottivat seuran kokoukset kotinsa ja kustansivat kahvit omasta puolestaan ja luovuttivat tulot seuralle. Nyt kun on pidetty kokoukset haalilla ja kustannettu kahvi seuran puolesta, on tulot pienentyneet, siitä näemme kuinka uhraukseenne oli hyödyksi seuralle. Kiitos siis valvoistanne!

Toukok. 9 p. kokouksessa jäivät jäähyväisiään meille toveritar Anna Malinen ja tov. August Ahola. He matkustavat Suomeen toukok. ajalla. Toivomme heille hauskaa matkaa!

"Ottiatuota" — ne tulevat heti kesäkuun alussa! — Kutka tulevat? — No, ne tukkilaiset! — Ooh, silloin pitää lähteä haalille. — Tietysti, ja minä koetan pitää Raivaajaa oikein tarkasti silmällä, että näen minä iltana ne oikein tulevat, että varustan itseni ajoissa perille saadakseni hyvältä paikalta istuimen, sillä sinne kuuluu menevän joka ainoa Philasta.

— Hm, kuuluvathan ne tulevat Chesteristä ja Wilmingtonistakin, jos sattuu niin joku tulee Baltimorestakin. — Kyllä se "Tukkijoella" onkin sellainen näytös, että sitä katselisi vaikka kerran kuussa!

Ihanneliittolaiset pitävät iltaman piakkoin ja se tulee olemaan taas arvokas tilaisuus pitkästä ajasta, sillä mikään ei ole viehättävämpää nähdä ja kuulla kuin lasten ohjelman suoritus. Silloin koettakaa jokainen äiti tuoda lapsenne haalille. Siellä tulee olemaan paljon ohjelmaa ja näyttökappale, kaikki lasten esittämää. — Päivänmäärästä tuonnempana.

E. N.

MARTINS FERRY, OHIO.

Osastomme työkokouksessa toukokuun 9 p. käsiteltiin m. m. seuraavia asioita: Agitasioitoimikunnan tehtävät yhdistettiin johtokunnalle ja kuoletettiin agitasioitoimikunta ainakin toistaiseksi, kun jäsenistö on näin pieni. Päättiin ruveta lainaamaan osaston lainakirjastoa vapaasti luettavaksi kaksi viikkoa kerrallaan yksi nidos, paitsi jos nidosta pidetään yli kaksi viikkoa, niin sitten perittäin sakkoo 25c viikolta. Jäsenkirjuri Yrjö Tankka ilmoitti, että hän ottaa jäsenmaksuja vastaan ainoastaan haalilla kokous- ja iltamatilaisuuksissa. Miljoonan markan rahaston keräys päätettiin lakkauttaa siksi kunnes se riittää lopullisesti selvää, että mihin tämä mainittu rahasto todellisesti luovutetaan. Vanha ystävämmme "Piiska" herätettiin taas sitkeästä unestaan, johon se oli vaipunut jo vuoden alussa. "Piiska" ilmestyy nyt joka kahden viikon kuluttua jokaisen työkokouksen lopussa. Toimittajiksi valittiin Katri Rimm, Yrjö Tankka, Elias Niemi. Valittiin kesätoimintakaudelle huvitoimikunnan avuksi kenttäjuhlaakomitea, johon tulivat Katri Rimm, Minna Tankka, Elias Niemi ja Alex Järvi.

Ikävä sattuma tapahtui kun Hilda ja Alex Järven kolmannella vuodella oleva poika putosi kuumaan pyykkiastiaan. Poika ei kuitenkaan palanut oikein pahoin, paitsi toinen käsi — hänen toivotaan pian paranevan.

Vieno ja Hj. Niemen perhe lisääntyi reippaalla pojalla toukok. 11 p. Tervetuloa vaan tänne proletaarien taistelutantereelle! Kasvakoon ja vahvistukoon hänestä innokas ja pelkämätön työväen aseiden kantaja.

Toverillinen tervehdys kaikille Toverittaren lukijoille.

Mandi Siren.

Rahanlähettäjille!

Kansalaisillemme maksamme dollareista Suomen Pankin virallisen myyntikursin. Kursin muuttuessa Suomessa se meille ilmoitetaan sähkösanomalla. Näin saatte dollareistanne

KORKEIMMAN HINNAN.

Yllämainittua tapaa seuraten me maksoimme dollarista

Smk. **18.95** | Smk. **18.95**

Toukok. 13 p.

Toukok. 14 p.

Lähetyskustannukset 25 senttiä postiteitse, \$3.50 sähköteitse.

Suomen Osuuskappojen Keskuskunta r. l.
ainoa asiamiehemme Suomessa, vastaa kauttamme lähetetyistä rahoista.

HELANDER & NEKTON

PRIVATE BANKERS,

Woolworth Bldg., Room 1104. 233 Broadway, New York City.